



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Кзз 102/2016

09.02.2016. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Ш., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ш., адвоката Д.М. из Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.924/13 од 30.12.2015. године и К.бр. 924/13, Кв.бр. 95/16 од 15.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ш., адвоката Д.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.924/13 од 30.12.2015. године и К.бр. 924/13, Кв.бр. 95/16 од 15.01.2016. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.924/13 од 30.12.2015. године досуђени су трошкови кривичног поступка браниоцу по службеној дужности окривљеног А.Ш., адв. Д.М. у укупном износу од 162.750,00 динара, који износ се има исплатити из буџетских средстава суда на рачун који се води код М. банке број ..., с тим да ће трошкови бити исплаћени у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр. 924/13, Кв.бр. 95/16 од 15.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног А.Ш., адвоката Д.М. од 02.01.2016. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду К.бр.924/13 од 30.12.2015. године.

Бранилац окривљеног А.Ш., адв. Д.М. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 261. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине решење којим је одбијен захтев за накнаду трошкова браниоца за радње које је предузео и да врати предмет на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ш., адвоката Д.М., је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним решењима повређене одредбе члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 261. ЗКП, члана 23. Закона о адвокатури и Адвокатске тарифе, као и члана 36. Устава Републике Србије, којима су гарантована права браниоца у кривичном поступку, тиме што му нису додељени трошкови поступка за радњу увида у предмет од 20.03.2015. године и за посете окривљеном за време док је био у притвору који му је одређен у другом предмету, због чега сматра да је овлашћено лице, у смислу одредаба чл. 483, 484. и 485. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости због повреде закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, искључиво окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца. Смисао ове законске одредбе је да се окривљеном обезбеди стучна помоћ и да буде заступан од стране правно квалификованог лица у поступку у којем се пред највишом судском инстанцом расправља о повреди закона, уставности закона или ускраћивању или повреди људског права, што је и разлог да је у ставу 1. истог члана као лице овлашћено за подношење захтева за заштиту законитости на страни окривљеног, наведен и његов бранилац.

Дакле, из цитираних законских одредаба произилази да је за подношење захтева за заштиту законитости, због одређених повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, између осталог и због повреде одредбе члана 441. став 4. ЗКП учињене одлуком о трошковима поступка, на коју се указује предметним захтевом, искључиво овлашћен окривљени и да овај ванредни правни лек због наведених повреда закона не може самостално поднети бранилац окривљеног, који има само могућност да, уколико је повређена нека одредба закона која се тиче права браниоца у судском поступку, стави иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.М. одбацио као недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица

**Записничар-саветник  
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија  
Јанко Лазаревић,с.р.**